

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Zálší

18. – 25. srpna 2024

34 / 2024

20. neděle v mezidobí

Napadlo nás někdy zastavit se nad rituály, které běžně doma či v práci děláme, a ptát se, proč je konáme? Jistě, často je to jasné, ale některé svůj původní význam ztratily, a přesto je konáme. Po několik nedělí se zabýváme důležitým textem Janova evangelia vztahujícím se k eucharistii. Nepřístupujeme k ní jen mechanicky? Co vlastně znamená? Všimněme si dnes míst, kde budeme číst o pokrmu, nasycení či hladovění.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys připravil všem, kdo tě milují, dary větší, než jsme schopni si představit; vlej nám do srdce vroucí lásku, abychom tě milovali za všech okolností a nade všechno, a abychom tak dosáhli toho, že se na nás vyplní tvá zaslíbení převyšující všechny lidské tužby.

1. ČTENÍ – Př 9,1-6

Kniha Přísloví vznikla jako soubor jednotlivých krátkých výroků z nejrůznějších oblastí lidského života. Ale najdeme zde i ucelenější části: Devátá kapitola je podobenství o moudrosti a hlouposti, které jsou symbolizovány dvěma ženami. Obě něco předkládají, ale jejich nabídka nese odlišné ovoce.

ŽALM 34 Odp.: **Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.**

Pokračujeme z minulé neděle citací 34. žalmu. Šťastný život není zcela totožný s velkým bohatstvím, uznáním či mocí. Žalmista velebí Boha za to, co vede ke skutečnému štěstí.

2. ČTENÍ – Ef 5,15-20

Již v minulých nedělích jsme připomněli, že autor nejprve mluvil o životě ve společenství a na to navázal poučením, co patří a nepatří do života společenství. V těchto jednotlivých poučeních a povzbuzeních pokračuje i v naší perikopě.

EVANGELIUM – Jan 6,51-59

Ježíšova řeč o chlebu života se posouvá do vyhrocené fáze. Nejprve se točila kolem many, kterou Bůh dal Izraeli na poušti. Nyní ale Kristus ztotožní novou manou se svým tělem (doslova „masem“) a

krví. Nejde o symbol, ale o skutečný pokrm. Pro řádného Izraelitu bylo naprosto nemyslitelné, aby jedl lidské maso. A Ježíš jde ještě dál. Účast na „hostině jeho těla“ je účastí na společenství s Bohem.

K ZAMYŠLENÍ

Jíst něčí tělo? To je děsivá představa. Jíst ovšem znamená, že díky pokrmu se my sami stáváme života schopnými. Možná by nám pomohlo srovnání s mateřským kojením, kdy se dítě sytí z těla matky. Bez její pomoci by nepřežilo. V eucharistii se setkáváme s Kristem, který se za nás zcela vydal – zemřel. To je obraz oběti, která byla obětována místo obětníka! Oběti podle Písma se účastnili ti, kdo jedli maso z ní připravené jako pokrm. Ježíš využil starozákonní představy, aby nabídl zcela nový způsob osobního setkání s darujícím se Bohem. On se vydává nám a my se sytíme jeho obětí. A tak máme život!

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 19. – 24. 8.

PONDĚLÍ – Ez 24,15-24; Dt 32; **Mt 19,16-22**

U mála lidí je touha následovat Pána tak velká, aby se zrekli pro ně nejcennějšího. Ale velký majetek může sám od sebe vést k zármutku!

ÚTERÝ – Ez 28,1-10; Dt 32; **Mt 19,23-30**

Bohatý, který lpí na svém majetku, do Jeho království neprojde. Nejprve musí náklad složit a protáhnout se. Ztěžka, jako velbloud v úzké brance.

STŘEDA – Ez 34,1-11; Žl 23; **Mt 20,1-16**

Bůh chce štěstí pro všechny nezávisle na jejich výkonu. To může působit úlevně ve společnosti, postavené jen na ekonomickém růstu a výkonu jednotlivce.

ČTVRTEK – Ez 36,23-28; Žl 51; **Mt 22,1-14**

Ano, je nám sympatická otevřenost, přijetí těch na okraji. Ale i oni i já se musíme „svatebním šatem“ přizpůsobit a přijmout Otcovu vůli.

PÁTEK – Ez 37,1-14; Žl 107; **Mt 22,34-40**

Pádná odpověď i pro mě, když chci svými problémy uvést své svědomí do úzkých: milovat Jež celým srdcem a druhé jako sám sebe. Ne méně, ale ani ne víc!

SOBOTA – Zj 21,9b-14; Žl 145; **Jan 1,45-51**

I dnes se mnozí při pohledu na instituci církve podobně ptají: Co z ní ještě může vzejít dobrého...? Kéž jsme přímí a není v nás lsti! Pak bude svět překvapen...

Hlas církve

Poselství papeže Františka pro slavení Světového dne modliteb za péči o stvoření (1. září 2024)

„Doufej a jednej v souladu se stvořením“ je tématem Dne modliteb za péči o stvoření, který se bude slavit letos 1. září. Odkazuje na list svatého Pavla Římanům 8,19–25: apoštol objasňuje, co znamená žít podle Ducha, a zaměřuje se na zaručenou naději ve spásu skrze víru, která znamená nový život v Kristu.

1. Začneme tedy jednoduchou otázkou, na kterou však nemusí být jednoznačná odpověď: Jestliže jsme skutečně věřící, *jakým způsobem jsme přišli k víře?* Není to ani tak proto, že „věříme“ v něco transcendentního, co náš rozum nemůže pochopit, v nedosažitelné tajemství vzdáleného a neznámého, neviditelného a nepojmenovatelného Boha. Svatý Pavel by řekl, že je to spíše *proto, že v nás přebývá Duch Svatý*. Ano, jsme věřící, protože samotná Boží láska „je nám vylita do srdce“ (Řím 5,5). Proto je nyní Duch skutečně zárukou našeho dědictví (srov. Ef 1,14) a pobízí nás, abychom vždy usilovali o věčná dobra *podle plnosti Ježíšova krásného a dobrého lidství*. Duch činí věřící tvořivými, proaktivními v lásce. Uvádí je na velkou cestu duchovní svobody, která však není ušetřena boje mezi logikou světa a logikou Ducha, jejichž plody jsou navzájem protikladné (srov. Gal 5,16–17). Jak víme, prvním plodem Ducha a souhrnem všech ostatních je *láska*. Věřící, vedeni Duchem Svatým, jsou tedy Božími dětmi a mohou se k Bohu obracet oslovením „Abba, Otče“ (Řím 8,15), stejně jako Ježíš, se svobodou těch, kteří už nepodléhají strachu ze smrti, protože Ježíš *vstal z mrtvých*. Zde je velká naděje: Boží láska zvítězila, vítězí vždy a zvítězí opět. Pro nového člověka, který žije v Duchu, je úděl slávy navzdory vyhlídce na fyzickou smrt již zajištěn. Tato naděje nezklame, jak připomíná i *bula vyhlášující* příští Jubilejní rok.

2. Život křesťana je životem ve víře, činným v lásce a překypujícím nadějí při očekávání návratu Pána v jeho slávě. Problém nepředstavuje „zpoždění“ parusie, jeho druhého příchodu. Otázka zní jinak: „Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ (Lk 18,8). Ano, víra je dar, je plodem přítomnosti Ducha v nás, ale je to také *úkol*, který je třeba plnit ve svobodě a v poslušnosti Ježíšovu přikázání lásky. V tom spočívá ona blahoslavená naděje, o níž máme svědčit: Kde? Kdy? A jak? V rámci *dramat trpícího lidského těla*. Pokud někdo sní, musí nyní snít s otevřenými očima, povzbuzován vizí lásky, bratrství, přátelství a spravedlnosti pro všechny. (pokračování příště)

Bohoslužby v týdnu 18. – 25. 8. 2024 – Týn nad Vlt. a okolí

Den:	mše sv.:	slaví se:
Neděle 18. 8.	8.00 9.30 11.00	20. neděle v mezidobí - Slabčice Týn nad Vltavou; Chrást'any (bs) - Hartmanice - poutní mše sv. (Zálší nic)
Pondělí 19. 8.	8.00	
Úterý 20. 8.		památka sv. Bernarda
Středa 21. 8.	18.00	památka sv. Pia X.
Čtvrtek 22. 8.	18.00	památka Panny Marie Královny
Pátek 23. 8.	18.00	
Sobota 24. 8.	11.00 18.00	- Smilovice - poutní bohoslužba - Neznašov (svátek Bartoloměje, apoštola)
Neděle 25. 8.	8.00 9.30 11.00	21. neděle v mezidobí - Slabčice (bs) Týn nad Vltavou - Chrást'any - poutní mše sv.; Zálší (bs)

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

MODLITBA JUBILEJNÍHO ROKU 2025

Otče na nebesích,
ve svém Synu Ježíši Kristu, našem bratru, daroval jsi nám víru
a skrze Ducha Svatého jsi do našich srdcí vlil lásku.
Dej, aby v nás víra a láska probudila blaženou naději na příchod
Tvého království.

Kéž nás Tvoje milost promění na pozorné pěstitele sémě Evangelia,
které zúrodní lidstvo a vesmír v důvěrném očekávání nového nebe a
nové země, až se po porážce mocností Zla navždy zjeví Tvoje sláva.

Kéž milost tohoto Jubilea v nás, **poutnicích naděje**,
oživí touhu po dobrech nebeských
a vleje do celého světa radost a pokoj našeho Vykupitele.
Tobě, svatý Bože, ať patří na věčnosti chvála a sláva na věky věků.
Amen

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz